

i for sig var en god og gavnlig Maade, hvorved man kunde faa den fulde Nytte af de til Malerigalleriet indkøbte Billeder, naar de saaledes kunde komme rundt i Provinserne og derved blive bekendte for en langt større Del af Befolkningen end den, der vilde kunne tage dem i Ojshn her i Kjøbenhavn, og jeg synes ganske vist, at den Omstændighed, at den kongelige Malerisamlings Lokaler i Christiansborg Slot i Kjøbenhavn brænder, er et løjerligt Motiv for den kongelige Malerisamling til ikke mere at ville laane Billeder ud til Provinserne, hvor man dog ikke har hørt, at der har været Tale om Ildbrand. Jeg vil altsaa henstille til den ærede Minister, om der ikke kunde være Grund til fremtidig at vise Provinismuseerne en noget lignende Velsigelse som den, de hidtil have glædet sig ved, og jeg vil, som sagt, takke den højtærede Minister for de forøgede Bidrag, der ere foreslaaede, idet jeg haaber at turde henstille til den ærede Minister og til det Udvalg, der vil faa med Finansloovforslaget at gøre, om der ikke maatte være Anledning til, helst i Aar, men i alt Fald ad Aare noget at forøge dette Bidrag til Provinserne.

Der er dernæst et andet Punkt, jeg gerne vil berøre, som ogsaa staar i Forbindelse med Finansloovforslaget. Vi have her i Rigsdagen i de sidste Aar — ogsaa i den Samling, i hvilken jeg har haft den Ære at være Medlem af det høje Ting, haft en Række Lønningslove foreliggende til Behandling, og som der blev fremhævet forleden Dag her i Tinget, har Tendensen jo stadig gaaet i den Retning noget at forøge og forbedre de lavere Bestillingsmænds Aar her i Landet. Jeg ønsker da gerne at henlede Opmærksomheden paa, at vi have en stor og talrig Klasse Bestillingsmænd her i Landet, som ere temmelig uheldigt stillede i Henseende til deres Lønningsvilkkaar. Det er den store Underofficersstand. Deres Lønningslov kan snart fejre sit 30aars Jubilæum, den er jo nemlig af 1867; ganske vist kom der et Tillæg i 1873, men senere ere Lønningerne forblevne uforandrede. Naar man sammenligner de forskellige Grader af faste Underofficerer med de Klasser af Bestillingsmænd — jeg skal navnlig nævne inden for Toldvæsenet, inden for Postvæsenet og Jærnbanevæsenet, Postbude og Telegrafbude — med hvilke de nærmest maa sættes i Klasse, forekommer det mig ikke at kunne nægtes, at de militære Befalingsmænd ere temmelig uheldigt stillede i Henseende til deres Lønningsvilkkaar. Ganske vist ved jeg, at der gives Underofficererne en Række Tillæg af forskellig Art, men selv om man tager samtlige disse Tillæg med i Betragtning,

baade Munderingsgodtgørelse og Tjenestetillæg, Brødpenge eller Brød in natura m. m., naa de dog ikke nær op i Klasse med Lønningerne for Bestillingsmænd af tilsvarende Betydning inden for de civile Etater. Jeg vilde anse det for meget heldigt, om den høje Regering, navnlig den højtærede Krigsminister, og Rigsdagen ret snart vilde finde Vejledning til at underkaste Underofficersstandens Lønningsforhold et nyt Gennemsyn, og derunder navnlig ogsaa tage under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt og hensigtsmæssigt — ligeledes i Favør af Underofficererne — at forandre Bestemmelserne i deres nugældende Pensionslov. Denne Lov, som er af 20de November 1876, stiller nemlig Underofficererne meget betydeligt ugunstigere, end Bestillingsmændene under de civile Ministerier ere stillede. Medens den almindelige Pensionslov af 1858 bestemmer, at en civil Embedsmand eller Bestillingsmand efter 30 Aars Tjeneste kan faa $\frac{2}{3}$ af sin Gage i Pension, og medens den bestemmer, at de efter 20 Aars Tjeneste kunne faa Halvdelen af deres Gage i Pension eller Efterløn, gaar Underofficerernes Pensionslov ud paa, at de først efter 40 Aars Tjeneste som Underofficer kunne opnaa den højeste Pension, som dog ikke kan overstige 840 Kr. Derhos er der jo for Underofficerer bestemt en Aldersgrænse af 60 Aar; naar nu Forholdet er det, som jo saa ofte og vel i Reglen er Tilfældet, at en Underofficer først indtræder i Tjenesten med 22 Aars Alderen, kan han ikke tjene længere end i 38 Aar, uden at naa Aldersgrænsen og falde for den. Kun ved Hjælp af Tillæget for Hæderstegnet, derimod kan han dette Tegnet for god Tjeneste — thi derved beregnes der ham 2 Aars Tillæg til hans Tjenestetid — kan han naa den højeste Pension. Jeg vil som sagt meget ønske, at man i saa Henseende ogsaa kunde komme til en Ændring af Underofficerernes Lønningsbestemmelser. Det er selvfølgelig det, der er Hovedsagen for Underofficererne, det er disse Ønsker, som jeg tror næres meget almindeligt blandt dem, og det forekommer mig da ogsaa, at der fra Lovgivningsmagtens Side er god Anledning og al Grund til at sørge for, at disse Mænd under deres anstrengende og byrdefulde Kald, der stille ikke smaa Krav til dem baade i legemlig og aandelig Henseende — og maatte ville Kravene endnu mere forøges, nu da Tjenestetiden noget er bleven forkortet for de indkaldte værnepligtige — blive stillede saaledes i økonomisk Henseende, at de uden alt for stor Bekymring kunne se deres Alderdoms Dage i Møde. — Medens altsaa dette som sagt er Hovedønsket,